

האב זכאי בבתו בקידושיה

בכסף מנולן

- ויצאה חנם אין כסף: אין כסף לאדון זה כשיוצאת מרשותו, אבל יש כסף לאדון אחר כשיוצאת מרשותו, ומנו אביה!
 - ואימא לדידה? (שאכן יש כסף כשיוצאת מרשות אביה לקידושין אבל הכסף יהיה שלה)
 - השתא אביה מקבלת קידושיה (דכתיב את בתי נתתי לאיש הזה) והיא תקח הכסף!?
 - ואימא הני מילי קטנה שאין לה יד, אבל נערה שיש לה יד תקדש עצמה ותקח הכסף?
 - כתיב "בנעוריה בית אביה" ודרשינן שכל שבח הנעורים הוא לאביה!
- כיון שאין למדין שמעשי הבת לאביה מהפסוק "בנעוריה בית אביה", בודאי אין יכולים ללמוד משם, א"כ הדרה קושיא לדוכתיה מנין שכסף קידושי נערה לאביה?

אין למדים שמעשי הבת לאביה מהפסוק בנעוריה בית אביה

דכתיב בהפרת נדרים שהוא איסור ואין למדים דיני ממונות ממנו

וכן אין למדים מקנס שמשלם להאב

שאין למדים דיני ממונות מקנס

וכן אין למדים מבושת ופגם (באנוסה) שזה נחשב ממון

שבזה גם אביה שייך

- חוזרים להדרש של ויצאה חנם שיש כסף ביציאתה מאביה.
 - ומנ"ל שהכסף לאביה? יציאה דכוותיה קא ממעט. כמו אצל האדון "אין כסף" להאדון, כן כשיש כסף לאדון – כשיוצאת מרשות אביה – הכסף להאדון שהוא אביה.
 - אבל שתי היציאות אינן דומות, כי היציאה מאדונה היא לגמרי ומהאב אינו יוצאת לגמרי ע"י הקידושין עד שתכנס לחופה?
 - עכ"פ לענין הפרת נדרים יוצאת מרשות אביה ע"י קידושין, שאינו יכול להפר לבדו.